

INFORMATOR JEDYNECZKI

GRUDZIEŃ – STYCZEŃ – LUTY

KOCHANI RODZICE MIESIĄC GRUDZIEŃ TO MIESIĄC PEŁEN OCZEKIWAŃ I RADOŚCI, PRZYGOTOWAŃ ZWIĄZANYCH Z MIKOŁAJKAMI ORAZ ZE ŚWIĘTAMI BOŻEGO NARODZENIA. OTO KILKA CIEKAWOSTEK O MIKOŁAJU I TRADYCJACH ŚWIĄTECZNYCH.

Święty Mikołaj to chyba najbardziej znana postać na całym świecie. Był biskupem Miry. W tradycji przedstawiany jako starzec z okazałą brodą, często w infule i z pastorałem, z workiem prezentów i pękiem różeg w ręce. 6 grudnia (w rocznicę śmierci świętego) grzecznym dzieciom przynosi prezenty, a niegrzecznym – różgę.

Święty Mikołaj w legendzie

Święty Mikołaj, biskup Miry (dzisiejsza Turcja), ze względu na przypisywane mu przez legendę uczynki (cały majątek rozdał biednym), został pierwowzorem postaci rozdającej prezenty dzieciom. Przedstawiany jako starzec z okazałą brodą, często w infule i pastorałem, z workiem prezentów i pękiem różeg w ręce, 6 grudnia (w rocznicę śmierci świętego) grzecznym dzieciom przynosi prezenty (zwykle słodczyce), a niegrzecznym, na ostrzeżenie, różgę.

Jedna z legend głosi, że pewien człowiek, który popadł w nędzę, postanowił sprzedać swoje trzy córki do domu publicznego. Gdy biskup dowiedział się o tym, nocą wrzucił przez komin trzy sakiewki z pieniędzmi. Wpadły one do pończoch i trzewiczków, które owe córki umieściły przy kominku dla wysuszenia. Stąd w krajach, gdzie w powszechnym użyciu były kominki, powstał zwyczaj wystawiania przy nich buczków lub skarpet na prezenty. Tam, gdzie kominków nie używano, Mikołaj po cichutku wsuwa prezenty pod poduszkę śpiącego dziecka.

oprac. mm/red

Imiona Mikołaja na świecie:

Anglia – Father Christmas
Austria – Christkind
Belgia – Christkind, Noel, Saint Nicholas
Brazylia – Papai Noel
Chiny – Che Dun Lao Ren
Chorwacja – Bozic Bata. Sveti Nickola
Dania – Julemanden
Finlandia – Joulupukki
Francja – Pere Noel lub le Petit
Holandia – Christkind, Noel, Saint Nicholas, Sinterklaas
Islandia – Jolasveinn
Japonia – Santa Kurousu
Litwa – Kaledu Senu
Meksyk – San Nicolás, Santa
Niemcy – Kris Kringle, Christkind, Saint Nicholas, Weihnachtsmann
Norwegia – Julenissen
Rosja – Died Moroz, Dieduszka Moroz
Szwajcaria – Saint Nicholas, Christkind
Szwecja – Jultomten
Włochy – Babbo Natale

POKOLORUJMY RAZEM

Wigilia - wieczór wigilijny w tradycji polskiej jest najbardziej uroczystym i najbardziej wzruszającym wieczorem roku. Punktem kulminacyjnym przeżyć adwentowych w rodzinach chrześcijańskich jest wigilia Bożego Narodzenia. Posiada ona bardzo bogatą liturgie domowa. Geneza tej liturgii sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa. Obrzędy te i zwyczaje mają więc starą tradycję. Wigilie w ogóle znane były już w Starym Testamencie. Obchodzono je przed każdą uroczystością, a nawet przed każdym szabatem. Było to przygotowanie do odpoczynku świątecznego. Izraelici zwali je "wieczorem". Słowo "wigilia" pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czuwanie. Taki był dawniej zwyczaj w Kościele, że poprzedniego dnia przed większymi uroczystościami obowiązywał post i wierni przez całą noc oczekiwali na te uroczystości, modląc się wspólnie.

Wolne miejsce przy stole

Znany i powszechny jest obecnie w Polsce zwyczaj pozostawiania wolnego miejsca przy stole wigilijnym. Miejsce to przeznaczone bywa przede wszystkim dla przygodnego gościa. Pozostawiając wolne miejsce przy stole wyrażamy również pamięć o naszych bliskich, którzy nie mogą świąt spędzić z nami. Miejsce to może również przywołać nam na pamięć zmarłego członka rodziny

Pierwsza Gwiazda

W Polsce wieczerze wigilijna rozpoczynała się, gdy na niebie ukazała się pierwsza gwiazda. Czyniono tak zapewne na pamiątkę gwiazdy betlejemskiej, która według Ewangelisty, św. Mateusza, ujrzeli Mędrcy, zwani też Trzema Królami.

Łamanie się opłatkiem - najważniejszym i kulminacyjnym momentem wieczerzy wigilijnej w Polsce jest zwyczaj łamania się opłatkiem. Czynność ta następuje po przeczytaniu Ewangelii o Narodzeniu Pańskim i złożeniu życzeń. Tradycja ta pochodzi od prastarego zwyczaju tzw. eulogiów, jaki zachował się z pierwszych wieków chrześcijaństwa. Wieczerza wigilijna nawiązuje do uczt pierwszych chrześcijan, organizowanych na pamiątkę Ostatniej Wieczerzy. Zwyczaj ten oznacza również wzajemne poświęcenie się jednych dla drugich i uczy, że należy podzielić się nawet ostatnim kawałkiem chleba. Składamy sobie życzenia pomyślności i wybaczymy urazy.

Ilość potraw - według tradycji, ilość potraw wigilijnych powinna być nieparzysta. Aleksander Bruckner w słowniku etymologicznym języka polskiego podaje, że wieczerza chłopska składała się z pięciu lub siedmiu potraw, szlachecka z dziewięciu, a u arystokracji z jedenastu. Wyjaśnienia tego wymogu były różne: 7 - jako siedem dni tygodnia, 9 - na cześć dziewięciu chórów anielskich itp. Dopuszczalna była ilość 12 potraw - na cześć dwunastu apostołów. Nieparzysta ilość potraw miała zapewnić urodzaj lub dobrą pracę w przyszłym roku. Potrawy powinny zawierać wszystkie płody rolne, aby obrodziły w następnym roku. Wskazane też było skosztować wszystkich potraw, żeby nie zabrakło którejś podczas następnej wieczerzy wigilijnej. Wigilie otwierała jedna z tradycyjnych zup wigilijnych - najczęściej barszcz czerwony z uszkami, zupa grzybowa lub rzadziej - migdałowa. Oprócz dań rybnych podawano staropolski groch z kapustą, potrawy z grzybów suszonych, kompoty z suszonych owoców a także łamańce z makiem lub pochodzącą ze wschodnich rejonów Polski słynną kutie oraz ciasta a zwłaszcza świąteczny makowiec.

Pasterka - kończy wieczór wigilijny, to msza odprawiana w kościołach dokładnie o północy. Zgodnie z tradycją upamiętnia ona przybycie do Betlejem pasterzy i złożenie przez nich hołdu nowo narodzonemu Mesjaszowi. Zwyczaj sprawowania bożonarodzeniowej liturgii nocnej

wprowadzono w Kościele już w drugiej połowie V wieku. Do Polski dotarł on więc być może razem z chrześcijaństwem

Śpiewanie kołęd - Nieodłączną częścią wieczoru wigilijnego było i jest wspólne przy Bożonarodzeniowej szopce. Pieśni opowiadających o narodzeniu Jezusa mamy w polskiej tradycji bardzo dużo. Najstarsze sięgają czasów średniowiecza. Ich wprowadzenie a potem upowszechnienie zawdzięczamy prawdopodobnie franciszkanom. Oni też przynieśli do Polski zwyczaj budowy szopek. Autorstwo pierwszej szopki przypisuje się św. Franciszkowi z Asyżu, który chcąc odświeżyć pamięć narodzin Dzieciątka Jezus kazał przynieść do grotty siana, przyprowadzić woła oraz osła i zawołał braci. Kiedy zgromadziła się ludność z okolic i zabrzmiały pieśni św. Franciszek odczytał Ewangelię, a potem wygłosił kazanie o narodzeniu Jezusa. Szopkę tę zorganizował św. Franciszek na trzy lata przed śmiercią, w Greccio koło Rieti, sto kilometrów od Rzymu.

Niech czas Świąt Bożego Narodzenia
będzie pełen atmosfery radości,
wytchnienia i zatrzymania
od codziennego pędu.
Życzymy, by Św. Mikołaj
przyniósł Wam i nam wszystkim
najpiękniejszy prezent - dużo miłości!
Życzymy wszystkim Dzieciom
i ich Rodzicom wszystkiego najlepszego.
Wesołych Świąt !

DYREKCJA, NAUCZYCIELE, PRACOWNICY
PRZEDSZKOLA SAMORZĄDOWEGO NR 1

Uczmy szacunku

Styczeń jest miesiącem należącym do Babć i Dziadków dlatego uczmy już od najmłodszych lat okazywania szacunku starszym.

Najważniejsze jest przede wszystkim mądre i właściwe podejście. Należy przede wszystkim pamiętać, aby od najmłodszych lat otaczać dziecko należyty szacunkiem i traktować go jako pełnoprawną osobę. Zaakceptowanie jego indywidualności to pierwszy krok we właściwą stronę. Nawet jeśli maluch do końca nie rozumie czym jest tak naprawdę szacunek i jak powinno się go okazywać to poczuje jak ważne jest takie zachowanie dla niego samego spowoduje, że w końcu i on zacznie traktować w ten sposób innych. Dziecko od początku powinno dorastać w poczuciu zrozumienia i pewności, że jego zdanie jest brane pod uwagę. Dlatego nie wolno traktować go przedmiotowo, a tym bardziej bagatelizować jego uczuć, pragnień czy emocji. Należy słuchać tego, co ma do powiedzenia. Ważna jest również empatia, która często jest nieocenionym środkiem w kształtowaniu szacunku. W chwilach, gdy dziecko ucieknie się do niewłaściwego zachowania warto spojrzeć na daną sprawę z jego perspektywy. Warto wtedy spróbować przypomnieć sobie siebie, w wieku malucha i zadać sobie pytanie jakiej reakcji się wówczas oczekiwało.

Pokaż mi mamę, pokaż mi tatę

Dzieci chętnie naśladują swoich rodziców i osoby starsze, dlatego te powinny być dla nich przykładem, od których czerpać będą pożądane wzorce zachowań. Jeżeli dzieci zauważą, że osoby dorosłe same nie szanują osób starszych, trudno będzie im zrozumieć i zaakceptować dlaczego one mają postępować inaczej. Dziecko powinno dostrzegać, że opiekunowie wyrażają się o seniorach z szacunkiem, chętnie służą im pomocą i są otwarci na ich potrzeby. Tylko wtedy osoby dorosłe mogą oczekiwać od swoich pociech, że w przyszłości będą wykazywały taką samą postawę.

Siła reakcji...

Jedną z ważniejszych rzeczy w odpowiednim wychowaniu dziecka jest okazywanie mu aprobaty za okazywanie szacunku. W takiej chwili warto dziecko pochwalić, co na pewno zaowocuje w przyszłości. Jednocześnie należy pamiętać o odpowiednim zwracaniu uwagi na jego niewłaściwe zachowanie. Oczywiście sama reakcja nie wystarczy. Dziecku powinno się również wytłumaczyć, co zrobiło źle i nakierować je na pożądane zachowanie.

Warto również tłumaczyć dziecku, że właściwe zachowanie oraz dobre maniery w przeciwieństwie do aroganckiego postępowania są skuteczną metodą w osiąganiu własnych celów. Rodzice nie mogą zapominać, że sposób w jaki nauczą swoje pociechy okazywania szacunku wobec osób starszych w przyszłości bezpośrednio wpłynie na ich zachowanie wobec nich samych.

Źródło: www.bycseniorem.pl

*Dziś naszej babci życzenia złożymy,
W małą paczuszkę serduszkę włożymy,
I wiemy, że bardzo będzie się cieszyć,
Kiedy zobaczy, że do niej spieszymy,
Nasza babunia najlepsza w świecie,
Wszystkim wam powiem bo wy nie wiecie,
My babcie kochamy, ściskamy za szyję,
Niech będzie zdrowa i sto lat żyje!*

*Kochany Dziadku,
przyjmij te życzenia i wiedz, że me serce
nigdy się nie zmienia,
a więc w Twe Święto, w dniu pełnym radości
życzę zdrowia, szczęścia, pogodnej starości.*

100 sposobów okazywania dzieciom miłości

1. Zauważaj je.2. Uśmiechaj się do nich.3. Słuchaj co mówią.4. Nazywaj je tak jak lubią.5. Pamiętaj o ich urodzinach.6. Pytaj co u nich słychać.7. Patrz w oczy, gdy z nimi rozmawiasz.8. Słuchaj, gdy mówią.9. Baw się z nimi.10. Czytaj im na głos.11. Śmieję się razem z nimi.12. Bądź miły, bądź miła.13. Mów jak najczęściej "tak".14. Zapewnij, że mają prawo czuć to co czują.15. Określaj granice gwarantujące im bezpieczeństwo.16. Bądź uczciwy, bądź uczciwa.17. Bądź sobą.18. Wysłuchaj ich opowieści.19. Przytulaj je.20. Zapominaj czasem o swoich zmartwieniach i bądź z nimi.21. Zauważaj różnice w ich zachowaniu.22. Dawaj im wybór, gdy proszą o radę.23. Spędzaj razem z nimi czas poza domem.24. Sprawiaj im niespodzianki.25. Zostawaj z nimi, gdy się czegoś boją.26. Zapraszaj je czasem na lody.27. Mów jak się zachować, gdy źle postępują.28. Nakarm je, gdy są głodne.29. Ciesz się ich odkryciami.30. Podzielaj ich zachwyty.31. Wysyłaj do nich kartki i listy.32. Idź za nimi, gdy chcą prowadzić.33. Dostrzegaj ich nieobecność.34. Dzwon do nich, żeby usłyszeć ich głos.35. Chowaj im drobne upominki, żeby znajdowały.36. Zostawiaj im własną przestrzeń.37. Pomagaj im kolekcjonować ulubione skarby.38. Rozmawiaj o ich snach i marzeniach.39. Śmieję się z ich żartów.40. Bądź odprężona, bądź odprężony.41. Klękaj, kucaj, przysiadaj tak, aby mieć	51. Przepraszaaj, gdy zrobisz błąd.52. Słuchaj z nimi ich ulubionej muzyki.53. Dotrzymuj złożonych obietnic.54. Machaj ręką i uśmiechaj się przy rozstaniach.55. Dekoruj mieszkanie ich rysunkami.56. Dziękuj im,57. Podkreślaj to, co w nich lubisz.58. Zostawiaj im wycinki z gazet na tematy, które je interesują.59. Mów im komplementy.60. Dostrzegaj, gdy robią coś dobrze.61. Zachęcaj do zabaw, w których nie ma rywalizacji.62. Poświęcaj im dużo uwagi.63. Pytaj je o zdanie.64. Poznajaj je z twoimi przyjaciółmi.65. Pozwalaj im samodzielnie rozwiązywać ich problemy.66. Chciej poznać ich znajomych.67. Chciej poznać ich rodziców.68. Pozwalaj im powiedzieć jak się czują.69. Pomóż im osiągnąć ważną dla nich umiejętność.70. Pozwól im zachowywać się jak na dzieci przystało.71. Chwal więcej, krytykuj mniej.72. Bądź konsekwentna, bądź konsekwentny.73. Przyznawaj się do popełnionych błędów.74. Opiekuj się nimi.75. Troszcz się o nie.76. Proś je o pomoc.77. Wspieraj je.78. Obserwuj jak dorastają.79. Z miejsca mów co cię niepokoi w ich zachowaniu.80. Włączaj je do zbiorowych rozmów.81. Szanuj je.82. Przychodź często do ich .szkoły.83. Zdobywaj się na wyrozumiałość, gdy mają trudny dzień.84. Czasem powyglupiaj się i razem z nimi.85. Miej dla nich czas.86. Zachęcaj je do twórczych zajęć.87. Akceptuj je takimi jakie są.88. Bądź ich obrońcą.89. Uznawaj ich indywidualność.

oczy na ich poziomie.

42. Odpowiadaj na ich pytania.

43. Mów jakimi są wspaniałymi dziećmi.

44. Pielęgnuj wspólne zwyczaje.

45. Ucz się tego, czego one cię uczą.

46. Używaj więcej słuchu, a mniej mowy.

47. Bądź do ich dyspozycji.

48. Chodź na ich występy, mecze i popisy.

49. Znajduj wspólne tematy.

50. Trzymaj je za rękę na spacerach.

90. Rozmawiaj z nimi szczerze.

91. Ufaj im.

92. Zachęcaj je do pomagania innym.

93. Rób z nimi to co lubią robić.

94. Podejmuj dotyczące ich decyzje razem z nimi.

95. Odwiedzaj je, gdy są chore.

96. Pomagaj im uczyć się na własnych błędach.

97. Zabieraj je w ciekawe miejsca.

98. Opowiadaj im o swoich marzeniach.

99. Świątuj razem z nimi ich sukcesy.

100. Całuj na dobranoc ;)

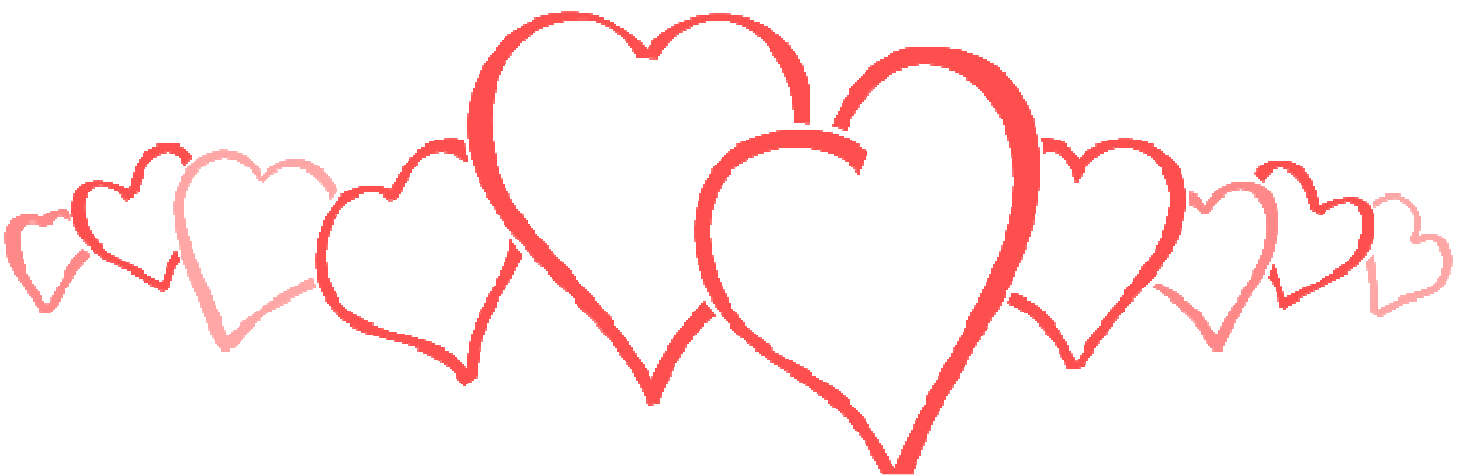
To jest tylko !!! - 100 sposobów okazywania miłości.....ale doskonale wiecie , że jest ich nieskończoność ...bo takiej miłości nie da się przedstawić ani w liczbach ani w zapisach ale jedynie w czynach i okazywaniu wielkiej miłości.

Akceptujmy dziecko takim, jakim ono jest, a nie za jego osiągnięcia, kochajmy bez względu na to, co zrobi albo czego nie zrobiło.

Kochanie jest zajęciem twórczym, a budowanie więzi wymaga wyobraźni i inwencji. Każde dziecko jest inne i potrzebuje nieco innych sygnałów, żeby odebrać komunikaty od mamy, czy taty, że jest kochane.

Aby dziecko poczuło się kochane, musimy nauczyć się przemawiać do dziecka w jego unikalnym języku miłości.

Źródło: <http://www.eioba.pl>

CO JUŻ BYŁO:

- „Bezpieczny Przedszkolak” – konkurs międzygrupowy
- „Piękne zakątki Roztocza” – konkurs fotograficzny
- „Zwinni i szybcy na torach przeszkód” – zawody sportowe
- „Uroki Ziemi Tomaszowskiej” – konkurs plastyczny
- „Doposażamy plac zabaw” – kiermasz ciast
- „Kolorowa jesień– wesoły czas zabaw” – zabawy i pikniki jesienne
- „Pamiętamy hołd składamy”- odwiedzanie miejsc pamięci narodowej
- „Dzień Pluszowego Misia” – uroczystości grupowe z okazji Światowego Dnia Pluszowego Misia
- „Pomóż dzieciom przetrwać zimę” – akcja zbierania żywności, część artystyczna w TDK w wykonaniu grupy VII i IX

CO NAS CZEKA:

- „Andrzejkowe czary - mary” – zabawy i konkursy
- Spotkanie z Mikołajem
- „Pokłońmy się Jezusowi” – występ na Rynku
- Roztoczański miesiąc
- „Paczka dla zwierzaczka” – zbieranie karmy dla zwierząt z przytuliska
- Spotkania opłatkowe, kolędowanie w grupach
- „Moja Babcia i mój Dziadek” – konkurs literacki
- „Babciu, Dziadku – kochamy Was” – uroczystości w grupach
- Przegląd Piosenki Przedszkolnej w TDK
- Konkurs recytatorski w M.B.P.
- „W karnawale czas na bale” – zabawa karnawałowa w przedszkolu
- „Niech przyjaźń zagości wśród nas” – zabawy walentynkowe
- „Zima lubi dzieci” – Apel Jedynecki

Opracowanie:

Anna Pitura
Monika Koperwas
Jolanta Igras